

Bed Festen paa Dana College.

den 18. Marts 1911.

I. Prolog.

Hilsen i Hallen unge og gamle, Dreng og Piger, store og imaal, Dplad jert Pre, lytter nu efter, Mufernes Stemme Hjertene naal

Liflig de fonge: Indig er Baaren, Fuglenes Sange, Farvernes Svil; Ungdom og Foraar evig skal fejre, Livet skal leve; lytter nu til!

II. Foraaet.

Jeg hørte en Røst som med himmelske Toner, den sagde: „O, Baar, fra de lydlige Zoner du vende tilbage til Vinterens Land; og du bringe med dig de varmende Vinde, thi Jfen maa smeltes, og Sneen maa sminde; og tag i dit Følge de flyvende Hæere af foidrende Svæler og fløjte Stære; thi Lydt de skal fonge en Velformet Sang med Toner og Triller i Skov og Bang!“

Og Foraaet kom med sit vingede Følge — det var som en eneste varmende Bølge af jublende Toner, af Liv og af Lys! Men Sneen hum græd som en graahærdet Kvinde og sløtted sit Telt til den høje Lunde; da magtig det klang over Mark, gennem Lunde, at laet var nu Vinterens bedste Vinde; thi Baaren var kommen med Blomster i Haar, den unge, den lyse, den dejlige Baar!

I Vænter laa Røst — i Vinterens Trængsel; men Baaren har løst for det hvide Længsel mod Fribed, mod Varme, mod Skønhed og Lys! For var der kun Blomster af Is paa min Aude, nu grønnes der tusinde Spirer derude; og alt, hvad der fuffed i Vinterens Baande med genfødte Kræfter paany drager Kande; thi Baaren er kommen med Blomster i Haar, den frie, den friske, den frejdige Baar!

III. Ungdommen.

Unge Mand og unge Kvinde, I, som søler dybt herinde Baarens stærke Røst, I har Livets Baar i Eje, og paa alle eders Beje fra sin høje Kongestol stråler Ungdoms varme Sol! Vist er Røst for jert Vje, og I længes mod det høje, mod det store, mod det skønne, mod det frie og foraarstegnede! Omend Frosten tog til Fange spæde Spirer — af, saa mange — dog for hver af dem, der døde, tusind andre staa i Græde; Liv vil ej i Graven gaa, Ungdom — er det ikke saa?

Ungdom, lyt til Baarens Stemme, saa du rigtig kan fornemme Livets evigunge Sang; dog fortab dig ej i Tanker; men hvor Livets Pulsflak banker, brug din Viljes Virketrang! Nu er Baarens Saatid inde — maa den bedste Sæd du finde — saa den aarle, saa den vilde, ingen Time du forsvilde; det har Røst, thi hurtigt kommer Østen efter korte Sommer; faar du end med Graad og Klage, Østtid bliver Østens Dage! — Se dig om med vaagent Vje, der er Sletter, du skal pløje, der er Marker, som skal mejes; men paa Livets Vægt skal vejes Baarens Sæd engang!

Unge Mand og unge Kvinde, I, som søler dybt herinde Livets foraarstegnede Binde som en vældig Magt! Maa den mørke Vinter vige Dag for Dag for Lysets Rige, da skal Livets Toner stige til en vældig Magt! Til en Magt, der alting mægter, baner Vej for nye Slægter, trofast staa som Fortids Vægter med det ny i Bag! Ungdom, lyt til Livets Stemme, aldrig du din Bering glemme, den derude — den derhjemme, Ungdom staa paa Vagt!

Povl Holmstrøm.

Dr. Morten Luther

Rogle Vidnesbyrd og Tanker

af B. S. Vig.

(Fortsat.)

Gaar vi nu fra Luther til den moderne Bibelkritik, saa er det jo noksom bekendt, at den hverken fender Guds Ord eller vil lade sig domme deraf. Doertimod: Guds Ord er ikke blevet til endnu og kan ikke blive til, inden det er gaaet igennem den kritiske Proces, inden den kritiske Syre er holdt paa de gamle Overleveringer og alt det udfiklet fra disse, som ikke duer. Hvorledes denne Syre saa skal anvendes, det saar man at vide af de nyeste Recepter fra Tyskland o.s.v. og har faaet det nu snart i lange Tider.

Og saa langt fra at Skriften skulde være Autoritet, har den nu længe været indfavnnet snart for den ene Autoritet og snart for den anden, og de mest forskelligt begrundede Forkastelsesdomme er bleven udtalt over den.

At her i nogen Maade skulde være Overensstemmelse med Luther og hans Aand, er vistelig for stor en Rudsømmelse at forlange af os nu i det kritiske 20de Aarhundrede. Svidt er da ikke endnu bleven jort. — Det er ikke lidt mærkeligt at læse følgende Ord i „Den unge Luther“ (Side 101): „Men kan jeg, fordi nogle Punkter, maatte de væsentligste, i Skriftens Fortyndelse har virket fuldt overbeviseende paa mig, saa at jeg slyge hele Næsten paa en Gang uden at forbeholde mig nogen selvstændig Dom? Gælder ikke ogsaa her Tanken om det farlige i at handle imod sin Samvittighed? Maa der ikke ogsaa her blive Tale om et Kristenmenneskes Frihed?“

Hertil var meget at sige, og da for det første dette: Man kan spørge, baade fordi man mangler Svar paa det, man spørger om, men ogsaa fordi man forlangt selv har faaet og nu vil meddele andre dette Svar i Form af Spørgsmaal. Og det er nok tilfældet her, saa det i Virkeligheden ikke er Spørgsmaal, men Paastande, vi her har for os, og maa derfor behandles som saadanne.

Den Paastand, at man kan være overbevist om, fuldt overbevist om enkelte Punkter, men derfor ikke om Helheden, er sand saadan i al Almindelighed. Men angaaende den Sag, her er Tale om, er den ikke sand. Her er nemlig ikke Tale om en matematisk Demonstration, men om en moralsk Overbevisning om det høje, som findes under disse Stjerner af sit Slags, og en saadan Overbevisning er netop ikke fuld, saa længe den kun angaar enkelte Punkter. Altsaa er her, som det staa „fuldt overbeviseende“ i Virkeligheden kun Tale om en mer eller mindre velbegrunnet Mening. Men den kritiske Overbevisning om Skriftens Gudsdommelighed er ikke en Stige ad hvilken man stiger op Trin for Trin, nej, den er netop en Overbevisning. Og fordi det er en Overbevisning, binder den netop Samvittigheden. Den næste Paastand er derfor heller ikke sand: „Gælder ikke ogsaa her Tanken om det farlige i at handle mod sin Samvittighed?“ — Nej, den gælder ikke her; thi den, der er overbevist, er netop overbevist i sin Samvittighed.

„Men der ikke ogsaa her bliver Tale om et Kristenmenneskes Frihed?“ — hedder det videre. Svar: Jo, netop; thi den, der er overbevist i denne Sag, kan er fri, han fender et Kristenmenneskes Frihed. Saa længe han derimod sidder fast i Meningerens gamle Landstøb, fender han ikke denne Frihed, selv om han har Kundskab om den, kan tale om den o.s.v.

Her er vi netop ved den store principielle Forskel mellem Luther og den moderne kritiske Tilhænger, at medens man hos Luther møder den levende, magtige, frivillige Overbevisning, saa sidder de gode Kritiker stadig og nyser med deres Meninger, Hypoteser o.s.v. o.s.v. De vil maale Skriften, Kristus, de gamle Dogmer, — men altid viser det sig, at deres Næb er for kort, selv om de kalder det Videnskab, den frie Forskning. De lærer altid, men kommer ikke til Sandheds Erkendelse. Dette fører os naturligt til det næste Punkt:

4. Da Skriften er den Helligaands Bog, og da Aanden taler igennem Skriften, saa kan det naturlige Menneske ikke forstaa den hellige Skrift. Nej, Skriften kan kun den Helligaand oplufte for et Menneske og give ham Forstand paa, og uden den Helligaand bliver et Menneskes Skriftforstaaelse i egentlig Forstand kun en Misforstaaelse. Saaledes lærer Dr. Luther, baade som ung og gammel.

Til en Enmelig Orientation i det, vi nu kommer ind i, maa jeg gøre opmærksom paa, at Luther, ogsaa den unge Luther, havde Anledning og blev nedlagt til at hævde Skriftens Gudsdommelighed til tre Sider og det de samme tre Sider, hvor Kampen om den hellige Skrift staa den Dag i Dag. Luther maatte kæmpe mod Pavekirken, der havde sat og endnu sætter Traditioner, altsaa Menneskeværd, i Guds Ords Sted. Men ikke mindre maatte han kæmpe mod Sværmeriaenderne, der vilde sætte deres Aand i Guds Ords Sted, som vilde have Aanden uden Bogstaven. Og denne Aandsretning optraadte under mange Former i Luthers Tid. Og for det tredje maatte han kæmpe imod Fornuftens, som vilde sætte sine egne Tanker i Guds Ords Sted, som holdt sig til Bogstaven og glemte Aanden. For ligesom at navnfæste den vældige Skriftkamps tre Retninger, skal jeg nævne Navnene: Erasmus, Karlstadt og Zwingli, som Repræsentanter for hver af de tre nævnte Sider. Her var den rigeste Lejlighed til at hævde den rette Skriftforstaaelse imod den mangearbede Misforstaaelse af Skriften. Og alle Luthers Kampe drejer sig væsentlig herom. Han maatte have fortvilet i denne vældige Kamp, hvis han ikke havde kendt den rette Skriftforstaaelses Ophav og Ophavsmand. Det er disse, vi nu skal høre om; at forstå Luthers Kamp i det enkelte derimod vilde her være alt for langt.

(Fortsættelse.)

De danske Studenterfængere.

Luf. 6, 38.

I længere Tid har der været lagt saa stærkt Vægt paa „Danferen“'s Spalterium, at vi væsentlig maatte flyde Omfalten af denne Sag ud i Fremtiden. Desuden mente vi, at den nok kunde taale det, da det først er her i Maj, de skal komme her. Nu har vi Plads, saa vi kan give Sagen nogenlunde udførlig Omtale.

Studenterfængerne kommer og rejser under Danf-amerikansk Selskabs Auspicer, men dette Selskab har intet økonomisk Ansvaar for Turen. Det eventuelle Overskud vil tilfalde Studenter-Sangforeningen.

Afreisen fra Danmark er sat til 4. Maj med „Oscar den Anden“, der ventes til New York den 16. Maj. Hjemreisen finder Sted med „United States“, der afsejler fra New York den 8. Juni. Opholdet her bliver kun 22 Dage, og paa Grund af Opholdets Korthed bliver det umuligt for Sangerne at besøge California.

Om Sangerens Rute vil der i en nær Fremtid blive givet nærmere Meddelelser. Foreløbig siges, at Sangerne vil besøge de betydelige danf-amerikanske Kolonier i Chi., Nordvest- og Mellemstaterne.

Kronprins Christian, der omfatter Sangforeningen med megen Interesse, har overtaget Protektoratet for dens Amerikatur.

Direktør Thalberg vil komme til Amerika i Slutningen af denne Maaned for personlig at gaa over Aanden og inspicere alle Arrangementer. Her følger en Liste over Sangerne:

- Formand: B. Christophersen, Løge.
- Solister: Helge Rissén, Kgl. Kammerfanger.
- Dirigent: S. Leuysohn, Kgl. Operarepeter.
- D. Solist: D. Holst, Murermeister, Foreningens Arkivar.

Korets Medlemmer:

- 1. Tenor: A. Andreassen, Løge.
- C. Bang, stud. jurist.
- R. Chr. Berdes, stud. med.
- Chr. Gottschalk, stud. med.
- Poul Knudsen, stud. polyt.
- Chr. Guldmann, cand. polyt. Ingeniør.

2. Tenor:

- A. Aruno, stud. jur.
- D. Bojerup, stud. med.
- C. B. Bralk, cand. teol. Translatør.
- H. Pæf, stud. med.
- P. Jacobsen, Kommunefolelærer.
- Jørgen Lundby, cand. teol.
- C. Kellrup, cand. jurist. Politiasistent.
- Anders Møller, cand. polyt. Ingeniør.
- Jørgen Møller, Løge, Dr. med.
- H. Wahl, cand. jur.
- H. Bullif, stud. jurist.

1. Bass:

- Ber Vigen, cand. phil. Bankassistent.
- Lage Branner, stud. med.
- P. Druck, stud. med.
- Th. J. Engquist, cand. polyt. Ingeniør (Foreningens Sekretær).
- Einar Jørgensen, cand. polyt. Ingeniør.
- Pic. Krause, cand. Jurist.
- Lage Meulengracht, stud. mag.
- Albert Petersen, stud. polyt.
- A. E. Nahr, stud. mag.
- A. B. Terp, cand. Jurist.
- M. Tvermoes, cand. Jur. Politiasistent.

2. Bass:

- Bralk, cand. mag.
- B. Christophersen, Løge.
- C. Clante, cand. phil.
- A. Engberg, Overretssagfører.
- B. Farsø, cand. polyt.
- S. Fritz, Kontorchef.
- Bedede-Jacobs, stud. jurist.
- A. Revinsen, Overretssagfører (Foreningens Kasserer.)
- Erik Lunn, cand. jurist.
- Kger Møller, stud. jurist.
- J. E. Ohlsen, cand. phil.
- Solger Rud, stud. med.

„Giver, saa skal eder gives.“

Luf. 6, 38.

Naar man læser vort Samsunds Formands Henstilling og Opfordringer om at give til denne eller hin Sag, saa drager man uilkaarligt et dybt Sul og tanker: det er da ogsaa forskæffet, saa meget der skal gives til. Ja, jeg siger ikke, det er berettiget, at man gør det, men kun, at man gør det og det med et Sul. Hvor mange der saa kan frigøre sig for denne Betsfyldning ved jeg ikke, men det bliver nok kun et Mindretal. Men hvor der fuffes der kommer det af, at man ser i forkert Retning — ser i Retning af, hvor meget man skal af med i Stedet for saa ovenanførte Forjættelse: „Giver, saa skal eder gives.“

Hvis man ret tænkte Pjet paa denne Forjættelse og troede den, da vilde man derved komme til det Resultat: Der er da en prægtig Anledning til at faa noget. I Verden er der ogsaa noget, der hedder: „Giver, saa skal eder gives“ — eller saa skulle I faa mere end Vederlag nok for, hvad I giver; men det er som oftest Løgn og Vedrag. Det maa du heller forsøge lidt nærmere, aner jeg, nogle tanker. Ja, hvis jeg havde en Statistikk for Aanden over a.t. hvad der bruges til verdslige Forbrøf og fødelige Tilfredsstillelser, som det ytrer sig i de tusinde forskellige Former, da vilde en saadan Statistikk vise hvilke smilende Summer, der var givet ud. Ja, men der fik man sandelig ogsaa noget for Pengene, vil de fleste Deltagere i samme paastaa. Ja, vistnok, de fleste fik tilstrækkelig, for de blev værdige, og mange gav i den Grad af Stræf, Ener, Tid og Peng, at der intet mere af samme var levact dem — kun Vishede var levact dem.

Og frygtelig mange tog til Jød med Vold deres eget Liv med Sul og alt og gav det paa Verdensfrytens sidste frygtelige Forlangende: Giv, saa er du fri for flere Aar. Gud ske Lov, anderledes forholder det sig med Krævet og det dertil knyttede Løfte, som Vor Herre mæder os med: „Giver, saa skal eder gives.“ Krævet er ikke begrænset til Pengene alene men omfatter Liv, Ener, Kræfter — kort sagt alt, hvad man har at give. Men Løftet er heller ikke begrænset, det omfatter en ubegrænset Velsignelse. San lovede jo selv Apostlene Hundrede Fold og Arden af det evige Liv (Matth. 19, 29); men den Forjættelse gælder vist Herrens Folk til alle Tider. Der var en Kæmpe i St. Petersborg, som paa sin egen private Betsfyldning opholdt en Mission i Indien. En Dag blev han spurgt om, hvorledes han var i Stand dertil. Hertil svarede han: „For var jeg verdslig, tjente Djævelen, og det gjorde jeg paa en forarvet Maade; mine Udgifter var forfælelige. Men da Gud i sin Naade omvendte mig fra Mørket til Løst, fattede jeg den Bestlutning, at den Herre Jesus skulde have mere, end Verden havde faaet. Men det forklarer dog ikke, hvorfor jeg kan give saa meget. Bilde I vide Marlagene, maatte I spørge Gud selv, der sætter mig i Stand dertil. Ved min Omvendelse sagde jeg til Herren, at han skulde have en Del af min Gøvinft, og hvert Aar, siden jeg har gjort Gud dette Løfte, har jeg vundet dobbelt saa meget som Aaret forud, hvorfor jeg ogsaa kan forfølge mine Gaver til Missionen.“ Men der er jo en Hemmelighed ved denne Maade at give paa, og dog er Hemmeligheden en klar Kendsgerning, nemlig denne, at der gives i Tro og af Kærlighed. Der er mange, der vil kaldes Kristne, som ikke har Naad til at give noget, da ikke noget i Forhold til, hvad de eener; og giver de noget, da er det med Smur og Kærlighed, saadan Giver er der sikkert ingen Velsignelse i.

En Præst udtalte ved en Anledning, da der var Tale om at ofre til vore Samsundsopgaver: „Ja, vi kommer vist snart til at tælle Hjertes i Stedet for Hoveder.“ Meningen, forstod jeg, var denne, at det er kun dem, der virkelig har Hjerte for Sagen, der ofrer noget og i Grunden lærer det hele. Ja, vore Opgaver er slet ikke saa uoverkommelige, som mange anfer dem for, om alle vil de være med efter Ene; men der er det Fjelles er; og Villien mangler, fordi Verden og ikke Gud har Magt.

Den, som lærer at tale og skrive Engelsk ordentlig, gør det derved meget lettere at tjene Penge, faa gode Pladser og helt igennem forbedre sine Livsvilkkaar. Det er ikke nok at kunne tale noget Amerikansk.

Intetsteds kan de lære Engelsk lettere, billigere og bekvemmere end gennem skriftlig, personlig og omsorgsfuld Undervisning i deres eget Hjem per Korrespondance.

Følge mange Elevers Erfaring lærer man gennem denne nye, moderne Metode mere Engelsk i nogle faa Uger end ellers ved flere Aars Ophold i Landet.

Et yderst letfættelig og fuldstændigt Kursus for praktiske Folk. Addeles ingen Forkursus forudsættes.

Denne Skole er den største skandinaviske Specialskole for engelsk Sprog.

Skolen garanterer absolut et udmærket Resultat, eller Skolepengene returneres.

Skriv i Dag efter udførlige gratis Oplysninger om denne nye praktiske og yderst interessante Metode og mange Hundrede beedige Vidnesbyrd.

Adresse: Kong Karls College, Dept. D., College Point, New York, N. Y.

Just WHY

Old Dutch Cleanser

is a Pure, Hygienic Cleanser for Cutlery & all Food Utensils

Because the Cleanser is entirely free from Acid, Caustic and Alkali. It is mechanical in its action — avoid dangerous chemical cleansers.

Many other uses and Full Directions on Large Sifter-can 10¢

Privileret af Staten.

Lær Engelsk.

Den, som lærer at tale og skrive Engelsk ordentlig, gør det derved meget lettere at tjene Penge, faa gode Pladser og helt igennem forbedre sine Livsvilkkaar. Det er ikke nok at kunne tale noget Amerikansk.

Intetsteds kan de lære Engelsk lettere, billigere og bekvemmere end gennem skriftlig, personlig og omsorgsfuld Undervisning i deres eget Hjem per Korrespondance.

Følge mange Elevers Erfaring lærer man gennem denne nye, moderne Metode mere Engelsk i nogle faa Uger end ellers ved flere Aars Ophold i Landet.

Et yderst letfættelig og fuldstændigt Kursus for praktiske Folk. Addeles ingen Forkursus forudsættes.

Denne Skole er den største skandinaviske Specialskole for engelsk Sprog.

Skolen garanterer absolut et udmærket Resultat, eller Skolepengene returneres.

Skriv i Dag efter udførlige gratis Oplysninger om denne nye praktiske og yderst interessante Metode og mange Hundrede beedige Vidnesbyrd.

Adresse: Kong Karls College, Dept. D., College Point, New York, N. Y.